GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 144 — *Vinerĭ, 3 (15) Iulie.* — **1887.**

NOU ABONAMENTU
la
„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Iulie 1887 st. v., s'a începutŭ unŭ nou abonamentŭ pe trilunulŭ Iulie, Augustŭ și Septemvre la care invitămŭ pe toțĭ onorații amicĭ și sprijinitorĭ ai fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ **3 fl.**	pe trei lunĭ **10 francĭ**
„ șése „ **6** „	„ șése „ **20** „
„ unŭ anŭ **12** „	„ unŭ anŭ **40** „

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale.**

Abonațilorŭ de pân'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fâșiei sub care au primitŭ ḑiarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ aboná din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămurită și a arĕta și posta ultimă.

Brașovŭ, 2 Iulie 1887.

Astăḑi va primì prințulŭ de Coburg deputațiunea condusă de președintele camerei Toncev, care a fostŭ trimisă de Sobranià spre a-i comunica votulŭ națiunei bulgare și alŭ învita sĕ vină în țéră și sĕ ocupe tronulŭ Bulgariei.

Se crede că prințulŭ de Coburg, fără de a mai aștepta confirmarea Porții și aprobarea puterilorŭ, va călĕtori în Bulgaria, unde este așteptatŭ cu mare nerăbdare.

Décă se va adeverì acésta, și o telegramă mai nouă ne asigură, că cei din prejurulŭ prințului au declaratŭ, că se va adeverì, atuncĭ cestiunea bulgară întră în o nouă fasă și mai încurcată ca tóte prin carĭ a trecutŭ până acuma.

Ḑiarele rusescĭ dau a se înțelege, că în Petersburgŭ s'a prevĕḑutŭ, că prințulŭ de Coburg nu numai va primì alegerea dér se va și grăbì a merge în Bulgaria și a aștepta acolo hotărîrile puterilorŭ. După aceste ḑiare Germania, Austria și Anglia arŭ fi manevratŭ împreună pentru ca sĕ se dobêndéscă acest resultatŭ; de aceea dau sfatŭ cabinetului din Petersburgŭ ca sĕ se țină încă reservatŭ și se continue a observa atitudinea pasivă de până acuma în afacerea bulgară căcĭ, ḑicŭ ele, nu va trece multŭ și situațiunea se va schimba în orientŭ cu totulŭ în favórea Rusiei.

Caracteristicŭ este, că și foile autorisate germane recomandă aceeașĭ atitudine passivă în cestiunea bulgară și cabinetului germanŭ. Se ḑice că Germania nicĭ nu va recunósce, dér nicĭ nu va combate alegerea prințului Coburg.

Intr'aceea bate la ochĭ, că cercurile oficióse berlinese nu vorŭ sĕ fiă declaratŭ prințulŭ de Coburg ca prințŭ germanŭ, ci ar vrea sĕ-lŭ pună în inventarulŭ Austriei, deórece se află de faptŭ în serviciulŭ militarŭ austro-ungarŭ. Gazeta oficială de Coburg a fostŭ provocatŭ cérta asupra acestei întrebărĭ, susținĕndŭ, că prințulŭ de Coburg e supusŭ autorității ducelui de Coburg și că prin urmare este prințŭ germanŭ. Scopulŭ acestei foi a fostŭ sĕ împedece mergerea prințului în Bulgaria, care nu e pe placulŭ ducelui actualŭ de Coburg.

E ușorŭ de înțelesŭ de ce Germania se feresce de a lua responsabilitatea pentru prințulŭ de Coburg, pe care îlŭ declară austriacŭ și de ce continuă politica de „nu sciu n'am vĕḑutŭ“ față cu Bulgaria.

Are principele de Bismark temeiurĭ destulŭ de tarĭ spre a nu o rupe cu Rusia. Mai greu este însĕ a înțelege purtarea Rusiei, care pare a fi decisă sĕ continue și după acésta politica ei de așteptare.

In privința acésta au dreptate, credemŭ, cei ce reamintescŭ, că în timpulŭ din urmă diplomația ruséscă și-a alesŭ ca parolă, de-a rĕmâné pasivă în Orientŭ și a-șĭ îndrepta tótă atențiunea spre occidentŭ, unde se va desfășura mai curêndŭ séu mai târḑiu lupta decisivă.

Astăḑi interesele marelorŭ puterĭ suntŭ așa de încrucișate și încâlcite unele de altele, încâtŭ abia se mai póte admite probabilitatea unui rĕsboiu isolatŭ, numai între două puterĭ. Tóte puterile se pregătescŭ pentru momentulŭ, când va esploda mina, care pare a fi menită sĕ aprindă totŭ continentulŭ europénŭ. Și opiniunea generală este aḑĭ, că acéstă mină se va aprinde mai întêiu pe câmpurile de dincolo de țĕrmii Rinului, unde s'au datŭ din vechime bătăliile cele mai marĭ și mai decisive pentru sórtea Europei.

Este vorba de lupta viitóre dintre Francia și Germania, pe care o aștéptă Rusia spre a mobilisa și ea în Orientŭ.

Totŭ mai încordate devinŭ pe ḑi ce merge relațiunile dintre Francesĭ și Germanĭ și demonstrațiunile din urmă petrecute în Parisŭ au amărîtŭ în gradŭ așa de mare spiritele germane încâtŭ organulŭ lui Bismark sfătuiesce pe Germanii din Parisŭ, ca în cursulŭ sĕrbărei naționale, ce se va sevĕrși aḑi în Francia, sĕ nicĭ nu se arate pe strade și sĕ-șĭ închiḑă prăvăliile.

Rusia și Germania potŭ fi deocamdată câtŭ de pasive față cu alegerea prințului bulgarŭ și cu suirea-i pe tronŭ, acésta însĕ nu va puté liniști pe nimenĭ pentru viitorŭ; nimenĭ nu va puté crede că prin acésta se va fi înlăturatŭ periculŭ marelui rĕsboiu, ce se aștéptă.

Merită a fi amintite aicĭ cuvintele ce le-a pronunțatŭ fostulŭ ministru de esterne italianŭ, conte Robilant, în senatŭ, cu ocasiunea discusiunei asupra creditului pentru espedițiunea din Africa, cu privire la seriositatea situațiunei de față:

„Putemŭ crede“ — ḑise Robilant — că pentru momentŭ nu ne stă înainte periculŭ unui rĕsboiu europeanŭ, eu am însĕ multe temeiurĭ și încă cele mai bune, ca *se nu fimŭ cu încredere nemărginită în acéstă credință.* De cumva va trebui sĕ bubue încă odată în Europa tunulŭ, atuncĭ nu e permisŭ sĕ fimŭ angajațĭ în altă parte.“

Plecarea prințului Rudolfŭ din Cernăuțĭ.

In 9 Iulie diminéța prințulŭ de corónă Rudolfŭ a plecatŭ din Cernăuțĭ fiindŭ de față Metropolitulŭ Morariu Andrievicĭ, vicarulŭ generalŭ arhimandritulŭ Ciupercovicĭ cu membrii consistoriului, comandantulŭ țĕrii, comandantulŭ stațiunei, comitetulŭ țĕrii cu căpitanulŭ țĕrii br. Wassilko, consiliulŭ comunalŭ, exministrulŭ Petrino cu câțĭva boerĭ, reuniunea română de cântărĭ „Armonia“, care întêmpină pe prințulŭ de corónă cu strigăte de „sĕ trăiască“, și alte notabilitățĭ ale orașului. Când prințulŭ de corónă se sui în vagonŭ, isbucniră strigăte de „sĕ trăiască“, care luaseră unŭ caracterŭ demonstrativŭ — precum scriu corespondenții foilorŭ din Viena și Pesta — dér care fură năbușite de strigătele Nemțilorŭ ce se aflau împrejurulŭ și în apropierea prințului de corónă. Trenulŭ porni ér musica cântă imnulŭ austriacŭ.

Katcoff și România.

„Moskovskije Viedomosti“ se ocupă într'unŭ articulŭ de starea lucrurilorŭ în Orientŭ și constată că popórele balcanice, după ce câtva timpŭ au fostŭ atrase de curentulŭ antirusŭ, acum au începutŭ a'șĭ întórce privirea érășĭ spre Rusia. Articululŭ se ocupă apoi în trécĕtŭ de Serbia, de Bulgaria și de Grecia, și se opresce la România, despre care ḑice:

Cu deosebire remarcabilă și importantă pentru totŭ Orientulŭ creștinŭ este mișcarea actuală din România.

Starea lucrurilorŭ în România trebue sĕ atragă în mare mĕsură atențiunea Rușilorŭ. Suntŭ treiḑecĭ de anĭ de când diplomația rusĕscă a datŭ uitărei pe Moldova și Valachia, atâtŭ de strînsŭ legate cu noi și înrudite spiritualmente cu Rusia.

Vechii prietenĭ ai Rusiei, ómenii de pe la 1830 din Bucurescĭ și Iașĭ încetulŭ cu încetulŭ au muritŭ. Noua generațiune, care părăsită de Rusia șĭ-a făcutŭ educațiunea în Francia și Germania, s'a înstrăinatŭ cu totulŭ de Rusia, n'a mai cunoscut'o, séu amăgită de doctrinele cosmopolite și de intrigile politicei de jafŭ din străinătate, a fostŭ condusă de prejudiții față cu Rusia. Nicĭ nu putea fi altfelŭ: diplomația nóstră n'a făcutŭ nimicŭ pentru mânținerea vechilorŭ legăturĭ și simpatiilorŭ istorice ale poporului românŭ pentru Rusia. Tradițiunile lui Petru celŭ Mare, ale Caterinei II, ale lui Nicolae I au fostŭ uitate. S'au uitatŭ și înțeleptele cuvinte ale lui Rodofinikin: „In orientŭ, agenții noștri trebuescŭ acreditațĭ nu atâtŭ pe lângă curțĭ, ci pe lângă popóre«. Diplomații noștri au creḑutŭ că șĭ-au făcutŭ datoria décă au schimbatŭ câteva complesențe convenționale cu miniștrii și au asistatŭ la banchetele dela curte.

Dér nu s'au stinsŭ încă cu totulŭ adevĕrații patrioțĭ din România cea unită cu noi prin credință. Firele, care légă pe poporulŭ românŭ cu Rusia, nu s'au ruptŭ încă cu totulŭ și fundamentulŭ esistenței sale nu s'a surpatŭ. Și aicĭ mai găsimŭ bărbațĭ, carĭ suntŭ una cu noi și carĭ țînŭ morțișŭ la solidaritatea spirituală cu noi. Primimŭ scirĭ bune din România și sperămŭ că vomŭ primi și mai bune, și mai sperămŭ că pe basa sfințeniei comune a esistenței nóstre, a bisericei orientale, vomŭ putea intra în relațiunĭ mai strînse cu bărbații din oposițiunea d'acolo.

Demonstrațiunĭ anti-austro-ungare în Belgradŭ.

Din Belgradŭ se telegrafiază, că în nóptea de 11 spre 12 Iulie s'a întêmplatŭ unŭ mare escesŭ la restaurantulŭ Pachenas situatŭ pe Bulevardŭ. „Omladiniștii“ au făcutŭ o demonstrațiune monstră contra cântăreților populari austro-ungarĭ și contra orchestrei de dame, care dedeau concerte în salonulŭ restaurantului. Peste 200 tinerĭ armațĭ cu bastóne și cu „casse tête“ (boxurĭ) pĕtrunseră în sală și împedicară pe comedianĭ și pe orchestră de a urma representația. Câțĭva turburătorĭ au ținutŭ discursurĭ patriotice și au insistatŭ asupra necesitățeĭ *unirei tuturorŭ Sĕrbilorŭ residențĭ în acéstă parte și in cealaltă a Savei, precum și cei carĭ trăescŭ în cealaltă parte a Dunărei.* Alțĭ tinerĭ țineau discursurĭ mulțimei și cereau *expulsarea tuturorŭ străinilorŭ,* carĭ locuescŭ în Serbia. Gendarmeria a intervenitŭ în urmă și a împrăștiatŭ pe turburătorĭ.

Revederea Regelui și Reginei Serbiei.

Cu tóte scirile date de ḑiare despre o neînțelegere între Regele și Regina Serbiei, precum și despre esistente intențiunĭ de divorțŭ între părechea regală, revederea acesteia în Belgradŭ a fostŭ fórte cordială. Regina Natalia și principele moștenitorŭ Alexandru, întorcêndu-se din Rusia, au fostŭ primițĭ în Belgradŭ de Regele Milanŭ înconjuratŭ de miniștrii, de contele de Henghelmüller, ministrulŭ Austro-Ungariei, de colonelulŭ Dassovicĭ, atașatŭ militarŭ pe lângă legațiunea austro-ungară, și de d. Persiani ministrulŭ Rusiei, de d. Ghica ministrulŭ României. Majestățile lorŭ s'au salutatŭ fórte cordialŭ. Regele a sărutatŭ de mai multe orĭ fórte căldurosŭ pe augusta sa soția, precum și pe principele moștenitorŭ. Primirea a fostŭ fórte strălucită. Unŭ mare numĕrŭ de demnitarĭ și de persóne de rangulŭ de susŭ au luatŭ parte și regina a distinsŭ mai mulțĭ prin alocuțiunĭ fórte amicale. Publiculŭ a salutatŭ pe regina în timpulŭ parcursului cu strigăte entusiaste de „Zivio“.

Din afară.

Noulŭ ministerŭ bulgarŭ este constituitŭ sub președința luĭ **Stoilov**. Crisa s'a delăturatŭ. Ministrulŭ de esterne este **Nacevicĭ**, ér de interne este Dr. **Strausky**, bine cunoscutŭ de pe timpulŭ revoluțiunei rumeliote.

Bulgarii parŭ a fi sigurĭ că **prințulŭ de Coburg** va primi învitarea de a merge imediatŭ la Sofia; privirile lorŭ se îndréptă acuma

spre Constantinopolŭ şi Petersburg. Despre hotărîrile Sultanului faţă cu alegerea prinţului bulgarŭ nu se scie încă nimicŭ, ér câtŭ pentru Rusia „Novoje Wremja“ îi dă sfatulŭ sĕ lase Bulgaria în sórtea sa, până ce cestiunea orientului se va cóce mai bine; atuncĭ Rusia celŭ puţinŭ va fi scutită de a cere dela unii şi alţii sĕ-i facă câte o plăcere.

„Gazeta de Coburg“ susţine că prinţulŭ Ferdinand de Coburg este unŭ prinţŭ germanŭ nu austriacŭ şi că şefulŭ casei princiare ducele de Coburg nu i-a datŭ prinţului voiă sĕ priméscă coróna bulgară.

Caracteristicŭ este, că „Novoje Wremja“ declară alegerea prinţului de Coburg ca o manoperă a Austro-Ungariei şi a Germaniei. „Turcia dice elŭ, se pare că a sciutŭ de acéstă intrigă, tóte au fostŭ pregătite şi s'a sciutŭ că prinţulŭ de Coburg va primì alegerea“. Numitulŭ diarŭ speră însĕ, că prinţulŭ de Coburg va sfecli-o curêndŭ în Bulgaria şi atuncĭ Rusia va puté păşi pe scenă; până atuncĭ sĕ se pregătéscă de rĕsboiu.

Aşa scrie şi „Petersburgia Wiedomostti“ că politica expectantă este acuma cea mai favorabilă pentru Rusia şi adauge, că până când puterea în Bulgaria se va afla în mâna unorŭ agenţĭ austriacĭ şi englesĭ nu va puté fi vorbă de o regulare durabilă a crisei bulgare.

SCIRILE DILEI.

„Budap. Tageblatt“ scrie: „*Fabrica de mobile* din lemnŭ încovoiatŭ a fraţilorŭ Hornung a fostŭ mutată din Codlea, cerculŭ Braşovului, *în România* şi cu ea au emigratŭ totodată 60 familii de lucrătorĭ la noua fabrică. Dintre industriaşĭ anume au emigratŭ în timpulŭ din urmă unŭ mare numĕrŭ din cerculŭ Braşovului şi din partea de susŭ a Săcuimei în România, şi încă cea mai mare parte cu familiile lorŭ. Aceste împrejurărĭ vorŭ îndemna municipiulŭ comitatului Braşovŭ a propune guvernului mĕsurĭ potrivite a restrânge emigrarea.« — Ce alte mĕsurĭ, decâtŭ încheiarea convenţiei?

—x—

Batalionulŭ 28 de vênătorĭ staţionatŭ în *Făgăraşŭ*, compusŭ aprópe esclusivŭ din Românĭ, a serbatŭ la 27 Iunie *aniversarea victoriósei lupte dela Trautenau*.

—x—

»Unirea« din Bucurescĭ are scirĭ positive că, cu tóte telegramele ce s'au publicatŭ până acum, exportulŭ de cai din Austro-Ungaria *nu este permisŭ*.

—x—

Acelaşĭ diarŭ i se comunică, că d. sen torŭ *Eduard Gherghel*, preşedintele societăţii anti-israelite din România, a adunatŭ de prin diferite localităţĭ din România, Francia, Germania, Austria, Anglia, Rusia şi Polonia mai multe acte importante la cestiunea israelită, pe carĭ le va da publicităţii.

—x—

In *Ciachi-Gârbĕu* s'a deschisŭ unŭ noŭ oficiu *telegraficŭ* cu serviciu de di mărginitŭ.

—x—

Duminecă diminéţa s'a simţitŭ în Aradŭ unŭ cutremurŭ de pămêntŭ, care a duratŭ mai multe secunde în direcţiunea Timişóra-Aradŭ. In Orczidorf s'a dĕrîmatŭ unŭ coşŭ (urloiu.)

—x—

Scirile despre ivirea *colerei în Sicilia* suntŭ alarmante. Din Catania fuge poporaţiunea. In cursŭ de trei dile se ivescŭ câte 200 casurĭ, dintre carĭ 70 procente casurĭ de mórte. Garnisóna, care e cumplitŭ bântuită, a tăbărîtŭ afară din oraşŭ în corturĭ. Colera s'a întinsŭ şi în Messina şi Palermo.

—x—

Br. Hirsch din Parisŭ a trimisŭ *500 000 francĭ în aurŭ pentru incendiaţii din Botoşanĭ*.

—x—

La *Cucuteni*, în România, s'au descoperitŭ mai multe anticităţĭ de mare valóre istorică. Prima impresiune este, că aceste anticităţĭ arŭ data din cea mai vechiă epocă dacică, despre care vorbesce istoria. Unii pretindŭ, că dênsele ar fi mai vechĭ. De notatŭ este, că idolii găsiţĭ séměnă fórte multŭ cu idolii aflaţĭ de Schliemann la desgroparea Troiei. Săpăturile se urméză cu multă băgare de sémă, scrie »Rĕsboiulŭ.«

—x—

„*Gazeta Săteanului*“ e numele unei reviste, de cunoscinţe necesare, ce apare, în unŭ chipŭ fórte regulatŭ de patru anĭ de dile, în R.-Săratŭ (România) sub direcţiunea d-lui C. C. Datculescu şi care formézá la finea fiăcăruĭ anŭ unŭ frumosŭ volumŭ bunŭ de consultatŭ în mai multe împrejurărĭ. Acéstă revistă vedemŭ cu plăcere, că *se îmbunătăţesce din ce în ce*, atâtŭ prin varia ţiunea materielorŭ ce publică şi care emană dela o colaboraţiune numerósă şi sciutóre, câtŭ şi prin ilustraţiunile sale numeróse şi artistice. Astfelŭ în anulŭ acesta »Gazeta Săteanului« dă: 16 pagine de materie bine îngrijită şi variată; o copertă; gravurĭ negre cu îmbelşugare lucrate în Parisŭ cu multă acurateţă, represêntândŭ plante agricole şi horticole, animale, vederĭ şi instrumente industriale şi agricole, gravurĭ de cunoscinţe utile etc.; gravurĭ colorate în reliefŭ, lucrate în Berlinŭ, represêntândŭ animale utile şi stricătóre, gravurĭ colorate de diferite plante pentru mica şi marea cultură, lucrate în Parisŭ; heliografii în plante ataşate la diarŭ; photoglyptii (fotografii) lucrate inadinsŭ pentru „Gazeta Săteanului« de renumita casă din Parisŭ »Lemercier« înfăţişândŭ ómenĭ meritoşĭ din ţéră, precum d-nulŭ P. S Aurelianŭ etc. etc. etc. Acéstă revistă, unică în felulŭ ei în România, şi cea mai artistică şi bogată ilustrată din câte aparŭ în România, ese de 2 orĭ pe lună, formatŭ broşură. Abonamentulŭ e numai 10 lei pe anŭ. Deşi acestŭ mo destŭ costŭ nu representă nicĭ valórea fotografielorŭ ce dă în acestŭ anŭ, dér fiăcare abonatŭ odată cu trimeterea costului abonamentului póte cere unulŭ din cele 3 premii ce trimete şi oferă gratuitŭ şi care costă celŭ pu ţinŭ 5 lei. Astfelŭ că: *Abonamentulŭ la „Gazeta Săteanului“ nu costă nimicŭ*. Invitămŭ pe cetitorii noştri a se abona la acéstă meritósă publicaţiune scó-ă cu atâta îngrijire de fondatorulŭ ei d-lŭ C. C. Datculescu, séu, décă voescŭ a lua înainte cunoscinţă de acéstă revistă, a cere unŭ numĕrŭ de probă, ce se va trimite franco orĭ cui îlŭ va cere.

De lângă Iara de josŭ, ultima Iunie 1887.

Stimate D-le Redactorŭ! In Nr. 128 alŭ „Gaz. Trans“ aţĭ publicatŭ unŭ raportŭ din comitatulŭ nostru relativŭ la alegerea de deputatŭ, în Turda. Aprobŭ tóte cele scrise în acelŭ raportŭ, însĕ pentru completarea lui aflu necesarŭ a mai da în publicitate câteva „bulendre« séu cum le dice Domnulŭ X în raportulŭ sĕu „paserĭ de nópte“. Acesta însuşĭ mărturisesce, că nu i-a cunoscutŭ pe toţĭ aceia, carĭ s'au făcutŭ unelte la „ridicarea furcilorŭ spre a sugruma naţiunea nóstră română.“ Étă-i dér: 1. *Ioanŭ Samuilă* preotŭ gr. cat. 2. *Iosifŭ Todoreanu* preotŭ gr. or. în Ocolişulŭ micŭ, 3. *Simionŭ Mihaly* învĕţ. în Oticalatŭ, 4. *Vasiliu Popŭ* înv în Jara, 5. *Georgiu Hermanŭ* înv. in Hĕsmaşŭ, 6. *Stefanŭ Arion* înv. în Agrişŭ, 7. *Ioanŭ Hidegŭ* înv. în Lita romană, 8. *Alexandru Bota* înv. în Şutu, 9. *Iosifŭ Munteanŭ* înv. în Secelŭ, 10 *Vasiliu Ruşdea* înv. în Poceaga inferióră 11. *Iosifŭ Şolca* fostŭ înv. în Băişóra şi alŭ 12-lea *V. Hagău* înv. în Muntele Băişórei. Étă încă doispredece Işcarioteni, carĭ trăiescŭ din pita şi sudórea Românului.

Aflu necesarŭ a mai aminti şi din cele petrecute la masa vêndării dela birtulŭ „Corona“: Preotulŭ *Vasiliu Forcăşanu* din Heşdate — care altcum între preoţii din jurulŭ nostru trecea de omŭ cu respectŭ, zelosŭ, şi apĕrătorŭ causei nóstre naţionale însĕ pentru alegerĭ de deputaţĭ dietalĭ, póte va fi cugetatŭ sĕ facă şi elŭ ce facŭ şi alţĭ bulendroşĭ — a toastatŭ în limba maghiară, întru sănĕtatea deputatului „românŭ“ Popa Samuilă, bine înţelesŭ că după ce a linsŭ binişorŭ blidele şi a golitŭ mai multe pocale din bĕutura patriotică ungurésca, după care toastŭ au urmatŭ apoi »éljenurĭ« îndelungate.

Asemenea preotulŭ *I. Haţegan* din Sălciva inferióră, inspiratŭ fiindŭ şi elŭ peste mĕsură de zelulŭ patrioticŭ, s'a acăţatŭ ca de funea clopotului, sĕ vorbéscă ceva pentru sănĕtatea deputatului românŭ, însĕ degenerândŭ la nisce bădărănii, amicii sĕi aflară de bunŭ lucru alŭ tîrî afară din sală.

Deputatulŭ Popa Samuila „ca românŭ« după cum l'au însinuatŭ cortesii sĕi, s'a cercatŭ norocululŭ sĕ toasteze românesce, ceea ce mare bucurie a causatŭ între Işcarioteni. Adevĕrulŭ e că elŭ *nu scie nicĭ o bîtcă românesce*, ci proto-pretorele Szöts i-a compusŭ pe românesce câteva espresiunĭ pe unŭ peticŭ de hârtiă, şi recitândŭ ca papagalulŭ, şi-a împlinitŭ datorinţa faţă de clienţii sĕi.

Din cerculŭ Iarei mulţĭ alegĕtorĭ românĭ cedândŭ presiunei au luatŭ parte la alegerĭ, numai din comunele *Ocolişulŭ mare* şi *Runcu* n'a luatŭ parte nicĭ unulŭ.

Unŭ pasivistŭ.

Sĕlagiu, 7 Iulie 1887.

Pe sub Meseşiu în părţile Rezului s'au începutŭ esamenele de véră în 17 Maiu a. c. în ajunulŭ alegerilorŭ de deputaţĭ dietalĭ. La esamene a umblatŭ Inspectorulŭ şcólelorŭ confesionalĭ, neobositulŭ şi bravulŭ bărbatŭ Alimpiu Barboloviciu. Vicariulŭ Silvaniei, dimpreună cu comisiunea esmisă din partea despărţĕmêntului XI alŭ Associaţiunei transilvane.

Ce sĕ vedĭ însĕ, cu vre-o douĕ dile înainte de începerea esamenelorŭ toţĭ învĕţătorii căpătară unŭ cercularŭ dela Vicarulŭ Silvaniei, cum că inspectorulŭ regescŭ de şcóle maghiarŭ Kerekes Iozsef din Zelau, l'a avisatŭ, ca sĕ-i spună cândŭ se vorŭ începe esamenele căcĭ dênsulŭ, dimpreună cu solgăbirĕulŭ din cerculŭ Crasnei, va lua parte la tóte esamenele. Acéstă scire i-a cam pusŭ pe cugete pe învĕţătorĭ şi mai alesŭ pe cei ce nu se sêmtŭ destulŭ de tarĭ în limbă.*) Insĕ ce a fostŭ causa nu potŭ sĕ sciu, séu póte ploile cele marĭ şi drumurile vicinale rele, destulŭ că nu a luatŭ parte la esamene nicĭ inspectorulŭ nicĭ solgăbirĕulŭ, decâtŭ numai în douĕ comune, în Mărinŭ şi Pecéiu mai pe urmă.

Progresŭ a fostŭ bunŭ în tóte comunele şi din tóte obiectele prescrise prin lege, după planulŭ de învĕţămêntŭ datŭ dela ordinariatulŭ de Gherla, toţĭ învĕţătorii aveau programa făcută şi pusă pe mésă înaintea comisiei.

Dér totuşĭ *Cizeruilu, Pria, Căţelulŭ rom. şi Bănişarulŭ* au escelatŭ. Acei învĕţătorĭ nu numai că suntŭ

*) Tristŭ lucru că autorităţile nóstre şcolare au lăsatŭ sĕ ajungă terorismulŭ aşa departe încâtŭ bieţii învĕţătorĭ sĕ tremure când audŭ că s'apropiă de şcólă câte o bidiganiă ungurésca. — Red.

FOILETONU.

(2)

Misterele Veneţiei.

de Edouard Didier, traducere de *Ioanŭ S. Spartali.*

I.

Cununia cu Marea.

— Pe laculŭ Garda, în Lombardia? întrebă unulŭ din curioşĭ.

— Da.

— *Isola bella* este proprietatea puternicei familii Martinengo. Donna, ca sĕ fiă mai aprópe de bărbatulŭ sĕu, se retrăsese în insula acésta pe când era Brescia asediată. Trăia singură cu câteva slugĭ şi cu fia-sa, care era numai de câteva lunĭ. Acolo a şi lovit'o mórtea.

— Ce felŭ de mórte? întrebară unii apropiându şi capetele de alŭ celui care vorbea.

— Batista Martinengo afirmă că contesa a muritŭ de durerea ce i-a pricinuit'o scirea morţii soţului sĕu.

— Va sĕ dică Batista locuia la unŭ locŭ cu tênĕra contesă?

— Ba nu, elŭ se bătea sub didurile Bresciei cu ruda-sa şi elŭ îşĭ luă singurŭ sarcina sĕ se ducă sĕ înscinţeze pe vĕduvă.

— Cam ciudatŭ! — dise unulŭ din cei ce ascultau. — Dér copiliţa?

— A muritŭ şi ea! rĕspunse ér naratorulŭ.

Grupulŭ curioşilorŭ primì vorbele acestea din urmă cu unŭ murmurŭ plinŭ de gróză şi de compătimire.

— Paolo Martinengo n'avea altŭ moştenitorŭ decâtŭ pe vĕrulŭ sĕu Batista? dise în sfârşitŭ unulŭ dintre ascultătorĭ, care părea că'şĭ însuşise dreptulŭ d'a represinta opinia publică.

— Nu, n'avea altă rudă.

— Aşa că murindŭ şi nevasta şi copila lui Paolo..

— Căpitanulŭ Batista, pe care l'aţĭ vĕdutŭ trecênd adinéorĭ, este singurulŭ moştenitorŭ alŭ ramurei marĭ a Martinengilorŭ şi, astfelŭ i s-a şi datŭ lui averea lorŭ cea mare. Iacă trei morţĭ una după alta pentru carĭ frumosulŭ căpitanŭ n'are sĕ porte multă vreme doliulŭ; nu vi se pare şi vouĕ totŭ aşa fraţilorŭ?

Tótă lumea pricepea rĕutatea ascunsă în vorbele acestea.

Lângă vorbitorŭ era o tênĕră, ale cărei forme puternice, frumseţe cam bărbătéscă, pălsare perdută şi ochii marĭ negri expresivĭ dovedeau o fată d'acele curagióse cum vin totdéuna din Iliria ca sĕ-şĭ câştige traiulŭ în Veneţia.

Fata asta de mai multe orĭ înpunsese cu cotulŭ pe vorbitorŭ orĭ îlŭ trăsese de mânecă pentru ca sĕ-i dea sĕ pricépă sĕ fiă mai cumpĕtatŭ la vorbă. Deastădată însĕ îlŭ trase cum sĕ cade de braţŭ dicêndu-i:

— Taci, Pietro, din pricina ta o sĕ ni se întêmple vre-o nenorocire.

Toţĭ câţĭ erau strînşĭ împrejurulŭ vorbitorului se gândeau totŭ ca Iliriana, adecă că vorbitorulŭ vorbise pré multe; d'aceea chiar acelŭ care părea că jócă rolulŭ corului în tragediile grecescĭ se grăbi sĕ traducă gândulŭ generalŭ rĕspundêndŭ nesocotitului Pietro:

— Décă limbile cele potŭ birfi despre mórtea neprevĕdută a nevestei şi a fiicei lui Martinengo, nu i mai puţinŭ adevĕratŭ că şefulŭ familiei a fostŭ ucisŭ în faţa vrăşmaşului d'unŭ glonţŭ trasŭ după didurile Bresciei

— Cine scie décă glonţulŭ a pornitŭ întradevĕrŭ de unde dicĭ, orĭ décă n'a fost lovitŭ pe la spate? — Dise încăpăţînatulŭ Pietro.

— Paolo Martinengo a muritŭ d'o plóie de glónţe care l'a isbitŭ dreptŭ în pieptŭ! — dise unŭ glasŭ puternicŭ. — Elŭ a cădutŭ ca unŭ vitézŭ lângă mine sub didurile Bresciei. Asta ţĭ-o spunŭ eu şi trebue sĕ mĕ credĭ.

Toţĭ, uimiţĭ, se întórseserĕ şi putuserĕ vedea figura marţială a unui soldatŭ încă pré tênĕrŭ, unŭ sergentŭ, care, apucândŭ pe vorbitorŭ de umĕrŭ îlŭ învîrtì în locŭ aşa că'lŭ întórse cu faţa spre mare.

— Escelenţă! dise ticălosulŭ.

Soldatulŭ întinse mâna, şi arĕtândŭ departe drumulŭ de apă rĕmasŭ liberŭ între semnele drumului practicabilŭ, care ducea până la Adriatica printre lagunele primejdióse:

— Scii tu ce este asta? îlŭ întrebă.

— Da escelenţă... — dise vorbitorulŭ vênĕtŭ de frică. — Nu'i nimenĭ în Veneţia care sĕ nu scie din audite ce este canalulŭ Orfano.

— Ei, bine altădată sĕ facĭ bine sĕ ţĭ pui frêu limbei, décă nu vreĭ sĕ te asvîrlŭ în apă! dise soldatul.

Canalulŭ Orfano se bucura d'unŭ renume destulŭ de fiorosŭ prin poporulŭ de josŭ alŭ Veneţiei pentru ca ameninţarea soldatului sĕ umple de gróză numai decâtŭ pe toţĭ. Din fericirea lorŭ tocmai în clipa acésta se deschiseserĕ porţile de aramă ale bisericei Sf. Marcu. Cortegiulŭ se pregătea sĕ ésă. Toţĭ se uitară numai la

cualificaţĭ şi pricepŭ chemarea, dér o şĭ împlinescŭ cu acurateţă şi suntŭ demnĭ de chemarea lorŭ, decĭ potŭ fi făloşĭ avêndŭ cunoscinţa liniştită.

Deşi contrarii şi teroriştii dilei vĕ punŭ totŭ felulŭ de pedecĭ pentru că nu le vorbiţĭ limba loru maghiară după placulŭ lorŭ dicêndu-vĕ că nu sunteţĭ patrioţĭ bunĭ mergeţĭ înainte, nu vĕ pierdeţĭ curagiulŭ, împliniţi vĕ chemarea totŭ ca până acum, esemplu celorŭ din giurŭ.

Sĕ vorbimŭ acum şi de comuna Marinŭ şi Peceiu, unde a fostŭ »Maria Sa« inspectorulŭ şi solgăbirĕulŭ; în Marinŭ esamenulŭ a fostŭ îndestulitorŭ. De aicĭ veniră în Peceiu, şi vedĭ vulpea îşĭ scie afla prada sa: Domnulŭ învĕţătorŭ Flore Epure începŭ a esamena mai întâiu din religiă. Acéstă a mersŭ românesce. După aceea începù din celelalte obiecte înse totŭ unguresce, şcolarii mai toţĭ vorbeau unguresce, nicĭ că audiai pe învĕţătorŭ esprimându-se românesce, elevii declamau, cântau, analisau, tóte unguresce. Invĕţătorulŭ Flore Epure a făcutŭ mare progresŭ din limba maghiară, şcolarii au fostŭ multĭ premiaţĭ, parte cu 1 fl. parte cu 50 cr. din partea solgăbirĕului, şi docentele a fostŭ premiatŭ d'unŭ sacŭ de laude că e „patriotŭ bunŭ“. Tóte au mersŭ fórte bine pe unguresce, esamenulŭ a avutŭ unŭ caracterŭ unguresŭ, aşa că solgăbirĕulŭ de bucuriă *nu şi-a ţîpatŭ (luatŭ josŭ) nici pălăria, ba nici chiar ciubuculŭ din gură sub durata esamenului*, ci scotea fumŭ ca pe unŭ hornoi de mai că nu se vedeau unii pe alţii chiar şi sub durata rugăciunilorŭ. Poftimŭ cultură unguréscă! Óre pentru ce nu a intervenitŭ inspectorulŭ regescŭ, déca de cei confesionalĭ nu s'a genatŭ? In fine se depărtară cu toţii mergêndŭ dispunĕtorii prea îndestuliţĭ dicêndŭ că aşa progresŭ sĕ facă toţĭ docenţii din giurŭ.

După câteva dile dreptŭ resplată îlŭ aleseră pe domnulŭ învĕţătorŭ Flore Epure corteşiu pe partea candidatului guvernamentalŭ Georgiu Lörinczi, îi deteră parémi-se 25 fl. v. a. şi merse sĕrmanulŭ vai de elŭ din satŭ în satŭ pe la notarĭ, docinţĭ, judĭ comunalĭ, şi pe la preoţĭ unde a îndrăsnitŭ rugându i sĕ stea pe partea lui Lörinczi, purtândŭ epistole cu banĭ de ai lui Iuda, numai că sĕ şi pótă câştiga con-oţi.

Étă déră o pasĕre de nópte, însĕ astutulŭ se sciù scóte, şi face ca lumea sĕ-lŭ judece de Românŭ bunŭ. Ce făcù? Când trebui sĕ mérgă la alegere, merse la inspectorulŭ reg. şcolarŭ din Zelau, îi spuse sĕ-lŭ elibereze dela mergerea la votisare căcĭ de va merge atuncĭ popii de Românŭ îlŭ vorŭ ucide cu petrii. Inspectorulŭ îlŭ eliberă, numai sĕ facă ca sĕ mérgă toţĭ alegĕtorii din Peceiu. Şi domnulŭ corespondentŭ sub anonimulŭ »Amăritulŭ« în No. 133 alŭ „Gazetei Transilvaniei“ data de sub Rezu cerculŭ alegĕtorŭ alŭ Zelaului, pe unŭ învĕţătorŭ ca şi Flore Epure îlŭ lasă sĕ rĕmână între învĕţătorii de trébă.*)

Rezanulŭ.

Sciri militare.

Austro-Ungaria. Cu introducerea puscei cu repetiţiă în armată, se va scóte din regulamentulŭ de eserciţiu apucătura puşcei numită „Presentarea“. Causa e că cu noua puscă nu se póte esecuta acéstă apucătură din pricina magasinului de cartuşe. Decĭ salutarea şi darea onorurilorŭ se va face deopotrivă generalului ca şi căprarului prin simpla lăsare în josŭ a mânei de pe curéua puscei.

*) Negreşitŭ că corespondentului din No. 133 alŭ foiei nóstre nu i-a fostŭ cunoscutŭ casulŭ cu jupânulŭ Epure. Red.

Raportŭ poliţienescŭ.

Lunĭ cu ocasiunea sĕrbătorei lui Honterus la Fântâna Popii, doi caĭ înhamaţĭ la unŭ carŭ ţĕrănescŭ se speriară şi apucară fuga peste loculŭ liberŭ în direcţiune dréptă spre publiculŭ adunatŭ grămadă. Nu s'a întâmplatŭ însĕ nicĭ o nenorocire deórece calfa de cismarŭ şi cornistulŭ pompierŭ Stefan Makai se repedĭ şi sărĭ pe dindĕrĕtŭ în carŭ, apucă frênele şi oprì caii. Curagiosulŭ Makai fù aplaudatŭ de întregŭ publiculŭ.

Alaltaerĭ diminéţa Bengŏ Maria, fostă în serviciu la medicului veterinarŭ contumaciarŭ Koloman de Balas a fostŭ dusă în spitalulŭ de aci în stare inconsciă. Ea beuse fosforŭ cu intenţiune de a se sinucide şi muri încă în cursulŭ dilei de erĭ.

Alaltaerĭ séra, feciorulŭ Franz Kramer în vêrstă de 17 anĭ aflătorŭ în serviciulŭ vicecomptabilulu orăşenescŭ Victorŭ Böyer fù găsitŭ la cantonulŭ alŭ doilea lângă calea ferată în stare de grea rănire. In urma cercetărilorŭ făcute s'a lămuritŭ, că tênĕrulŭ feciorŭ probabilŭ a beutŭ cu intenţiune de a se sinucide o mare cantitate de fosforŭ şi apoi a mai luatŭ şi hotărirea d'a se arunca pe şine pentru a fi ruptŭ de trenulŭ de séra. Nenorocitulŭ însĕ fù aruncatŭ la o parte de locomotivă, sdrobindu-i bărbia şi rănindu-i capulŭ în mai multe locurĭ. E îndoială că va scăpa cu viéţă.

Alaltaerĭ diminéţă au fostŭ prinse douĕ chelnĕriţe cari porniseră după aventurĭ şi fiindŭ aflate bolnave fură duse în spitalŭ.

Conformŭ unui nou statutŭ, chelnĕriţele vorŭ fi supuse unui continuu controlŭ de poliţie sanitară.

Mulţămită publică.

Făgăraşŭ, Iunie 1887.

Subscrişii vĕdêndŭ că la biserica nóstră este învechită icóna, care representéză „Imormêntarea Domnului“, în înţelegere cu presidiulŭ nostru nĭ amŭ adresatŭ cătră credincioşii noştri onoraţiorĭ, cu rugarea sĕ binevoiască a conferi, ca sĕ putemŭ procura altă icoană nouă.

Resultatulŭ adresei nóstre a fostŭ favoritorŭ, că din ofertele incassate amŭ procuratŭ atâtŭ tabloul intenţionatŭ zugrăvitŭ pe pânză în oleu-fresco câtŭ şi stelagiulŭ recerutŭ.

Dreptŭ aceea credemŭ a nu vĕtĕma modestia nimĕnui, când ne permitemŭ a da publicităţii numele acelorŭ P. T. Dómne şi Domnĭ, carĭ nĭ-au datŭ sucursulŭ speratŭ, despre ce nu ne amŭ îndoitŭ, fiindu-ne cunoscută marinimositatea Domnielorŭ lorŭ, de câte orĭ a fostŭ vorba de biserică şi de şcólă.

Au contribuitŭ spre acéstŭ scopŭ:

P. T. Zinca Romanŭ 3 fl., Luisa de Gramoiu 2 fl., Luisa Făgărăşanu 2 fl., Elisa P. Popŭ 2 fl., Carolina Cosgarea 2 fl., Maria Florea 1 fl., Zorica Radocea 1 fl., Ecaterina Negrea 3 fl., Lucreţia Micu 3 fl., Iuliana Maieru 3 fl, Catarina Cintea 1 fl., Maria Raţŭ 1 fl., Sanfira Micu 1 fl Rosa Cintariu 1 fl., Elena P. Cintariu 1 fl., Rosalia G. G. Popŭ 1 fl., Maria G. Popŭ 1 fl., Maria Brândea 1 fl. 20 cr., Emilia Ganea 1 fl., Ana Chişereanu 1 fl., Maria Nic. Popŭ 50 cr., Sofia Ciora 50 cr., Maria Fogarasi 20 cr., Elena L. Manişorŭ 2 fl. — Ioanŭ Popŭ jun. 1 fl., Iacobŭ Popenealu 1 fl., Georgiu Ar. Popŭ 1 fl., Ioanŭ Zacharie 40 cr. Ioanŭ Popŭ de Breaza 1 fl. Ioanŭ Popŭ 1 fl. Ioanŭ Cepeşŭ 1 fl., Dr. Nicolau Motocŭ 1 fl, Ioanŭ Ghimbeşianu 4 fl., Alesandru Micu 5 fl.

Totodată ne ţinemŭ de strînsă datorinţă prin acésta a le esprime cordiala mulţămită publică P. T. Dómne şi Domnĭ, pentru aceste sacrificii aduse spre înfrumseţarea bisericei nóstre române de aicĭ.

Ioanŭ Gimbeşianu, I epitropŭ alŭ bis. gr. cat. *Luca Manişiorŭ*, II epitropŭ alŭ bis. gr. cat.

Ultime scirĭ.

Sofia, 12 Iulie. — In timpulŭ din urmă se grămădescŭ éraşĭ petiţii din partea foştilorŭ oficerĭ austro ungarĭ cerêndŭ sĕ fiă primiţĭ în oştirea bulgară. Tóte aceste petiţii primescŭ unŭ rĕspunsŭ negativŭ, căcĭ guvernulŭ bulgarŭ nu vrea sĕ priméscă oficerĭ străinĭ. Acum esistă în oştirea bulgară numai unŭ singurŭ oficerŭ germanŭ; numai acesta a fostŭ primitŭ când cu încorporarea trupelorŭ rumeliote.

Franzensbad, 12 Iulie. — Comitele Petre Şuwalow a sositŭ aicĭ. Adĭ a venitŭ unŭ curierŭ secretŭ din Petersburg. Şuwalow a fostŭ chematŭ în grabă la Ţaru. Şuwalow dice că Rusia nu va recunósce pe prinţulŭ de Coburg. (Aicĭ nu e vorba de ambasadorulŭ din Berlinŭ, Paulŭ Şuwalow. Comitele Petre Şuwalow a fostŭ ambasadorŭ în Berlinŭ în timpulŭ congresului la care a luatŭ parte cu prinţulŭ Gorceakov. Elŭ a fostŭ respinsŭ din favórea Ţarului de cătră panslaviştĭ. N. R.)

Peşta, 13 Iulie. — La Racz-Almason, satŭ situatŭ la 4 ore de Pesta, s'a constatatŭ unŭ casŭ de coleră.

Berlinŭ, 13 Iulie. — Se atribue sosirei grabnice a principelui de Bismarck cestiunea alegerei principelui Ferdinand.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

VIENA, 14 Iulie. — Prinţulŭ Ferdinand de Coburg primesce adĭ deputaţiunea bulgară. Cei de prin prejurulŭ prinţului ţinŭ ca sigurŭ, că prinţulŭ va pleca câtŭ mai curêndŭ în Bulgaria.

SOFIA, 14 Iulie. — E probabilŭ, că starea de asediu se va ridica în curêndŭ.

PARIS, 14 Iulie. — Preşedintele camerei Floquet a declaratŭ că păstréză oficiulŭ mai departe. — Proiectele militare au fostŭ primite. — Ucigaşulŭ Pranzini a fostŭ condamnatŭ la mórte.

DIVERSE.

Logodnă. — D-şóra *Valeria Pavelia* şi d-lŭ *Ioanŭ Tanco* profesorŭ, fidanţaţĭ. Năsêudŭ 22 Iuniu 1887. — Adresămŭ cele mai călduróse felicitărĭ tinerilorŭ fidanţaţĭ.

Plóiă de sânge. — „Elisavetgradski Vjestnik“ raportéză, că în Dobrovelitzkovki, guvernământulŭ Cherson, a cădutŭ deodată în dilele acestea pe la 3 óre după amédĭ, fiindŭ cerulŭ seninŭ şi aerulŭ curatŭ, cu sgomotŭ ca cum ar cădé grindină, o plóiă colorată roşu ca sângele. Acestŭ rarŭ fenomenŭ naturalŭ a duratŭ 8 până în 10 secunde.

Necrologŭ. — **Maria Radu Pascu** a încetatŭ din viéţă în 30 Iunie v. (12 Iulie n.) 1887 la 4 óre după prândŭ în etate de 70 anĭ. Despre acéstă durerósă şi ireparabilă perdere se încunosciinţéză tóte rudele, amicii şi cunoscuţii reposatei. Ceremonia funebră s'a sĕvêrşitŭ Joi în 2 (14) Iulie 1887 la 5 óre p. m. Conductulŭ a pornitŭ din casele proprii, târgulŭ Straelorŭ Nr. 186, spre cimiterulŭ din groverŭ. *Braşovŭ*, în 1 (13) Iulie 1887. Radu Pascu, soţŭ. Stefanŭ, Maria, Constantinŭ, Dumitru, Radu fii. Paraschiva Eliad, Mina Alexandrescu, Ana Orghidanŭ surorĭ. Christea Orghidanŭ cumnatŭ. Diamandi I. Manole, ginere. Emilia St. Pascu, Eugenia D. Pascu, nurorĭ.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureşianu.**

---

tr'acolo şi soldatulŭ putù adăoga la urechia lui Pietro aşa ca sĕ fie auditŭ numai de elŭ şi de Iliriana, care rĕmăsese lângă dênsulŭ:

— Sĕ mulţămescĭ nevestei tale Jiovana, limbă blăstămată. Décă n'aşĭ ţine la dênsa ca rudeniă, nu te-ai mai fi întorsŭ de séră în căsuţa ta după lagune, unde te aşteptă bĕtrânulŭ Salvatorŭ, tatălŭ tĕu.

— Vai! elŭ nu-lŭ aştéptă! dise Iliriana, ştergêndu-şĭ ochii.

Pietro scrişnea din dinţĭ de ciudă şi póte şi de grózŭ, pe când Giovana strîngea pe furişŭ mâna soldatului dicêndu-i:

— Iţĭ mulţămescŭ, Bartolomeo, iţĭ mulţămescŭ, vere.

La munte tótă lumea se rudea în Iliria.

— Sĕ iai sémă de omulŭ ĕsta, Giovana, fiindŭ că are veninŭ în vine în locŭ de sânge! — dise sergentulŭ.

Iliriana se făcù că n'aude şi s'apropie de bărbatulŭ sĕu, decâtŭ care era mai înaltă cu capulŭ:

— Tu n'ai altă trébă decâtŭ sĕ ducĭ grija familiei Martinengo, pe câtă vreme scii că tatălŭ tĕu s'a făcutŭ nevĕdutŭ de erĭ şi că eu îlŭ cautŭ mereu? — îi dise ea.

Cortegiulŭ în vremea acésta înainta, dogele Francesco Foscari înainte, îmbrăcatŭ totŭ în roşu şi purtândŭ pe capŭ bonetulŭ ducalŭ, semnŭ alŭ demnităţii sale. O aclamaţiă lungă isbucni, nu fiindŭ că Foscari era poporarŭ în Veneţia, elŭ nu era de familiă destulŭ de veche, şi printre cei 20.000 de cerşitorĭ, pescarĭ şi ómenĭ săracĭ carĭ erau acolo nu era nicĭ unulŭ măcarŭ care sĕ nu fiă mai pretenţiosŭ decâtŭ patricianulŭ celŭ mândru.

Aclamaţia era numai una din miile de ciudăţenii ale poporului veneţianŭ. Va sĕ dică nu pe dogele Foscari îlŭ aplauda mulţimea acum, ci spectacolulŭ pe care-lŭ aştepta cu nerăbdare de multă vreme şi care acum era sĕ înceapă.

In diua cununiei lui cu Marea, ca şi în diua când fusese înălţatŭ la demnitatea de doge, primulŭ magistratŭ alŭ Serenisimei Republice era purtatŭ pe unŭ felŭ de patŭ mare, avêndŭ înainte'i unŭ scaunŭ cu 3 picióre pe care era pusŭ unŭ vasŭ mare de bronzŭ florentinŭ plinŭ cu banĭ de argintŭ şi printre carĭ sĕ găseau şi câteva monede de aurŭ. Dogele băga mereu mâna dréptă în acelŭ vasŭ şi o scotea plină cu monedă pe care o arunca poporului peste capetele soldaţilorŭ. Dărniciea acésta căşuna mai adeseorĭ lupte caraghióse, câte odată bătăi sĕlbatice şi tinerimea nobilă a Veneţiei privea cu plăcere la ele din ferestrile casinelorŭ.

Dogele era tristŭ. Mai de multe orĭ se uità galeşŭ înapoi. Vedù că nicĭ unŭ copilŭ d'ai sĕi nu era acolo ca altădata, în loculŭ reservatŭ lorŭ pe paţŭ alăturĭ cu părintele lorŭ. Din patru copii, câţĭ avusese Francesco, trei muriseră ca nisce viteji luptându se pentru Republică, celŭ din urmă şi mai iubitŭ, Iacobŭ, fusese exilatŭ de Senatŭ pentru nisce vorbe mai multŭ nesocotite decâtŭ vinovate.

Inapoia dogelui la câţĭva paşĭ veneau cei 60 de senatorĭ, printre carĭ poporulŭ cunoştea pe urmaşii familielorŭ marĭ carĭ erau mândria şi bucuria acelui bietŭ poporŭ de iloţĭ. Astfelŭ unulŭ spunea celuilaltŭ pe rêndŭ cele douĕ-sprediece familiĭ electorale, pe carĭ le compara cu cei 12 apostolĭ. Familiile acestea se coborau din cei 12 tribunĭ carĭ aleseră pe ântêiulŭ doge alŭ Republicei Veneţiei în anulŭ 697. Aceste 13 familii erau: Badoer, Contarini, Morosini, Tiepolo, Michiel, Sanudo, Polano, Gradenigo, Memo, Falier, Dandolo şi Barozzi.

In urma *Senatului (Pregadi)*, în mânile căruia sta adevĕrata putere a Veneţiei, se vedea venindŭ sfatulŭ celorŭ Dece, în care se recruta fiorosulŭ tribunalŭ cunoscutŭ sub numele de Sfatulŭ celorŭ Trei, séu mai bine Inchisitorii de Statŭ, depositarĭ neadormiţĭ şi temuţĭ ai Sfatului de Dece. Veneau pe urmă colegiulŭ, *Pieno Collegio*, cu cei 6 sfetnicĭ ai sĕi pe carĭ îi presida Dogele, apoi *Capi di quaranta*, pe urmă cei 5 înţelepţĭ de pe uscatŭ, *Gli Ordini*, preşedintele de sĕptĕmână, *Savio di Settimano*, etc.

Nu trecù multŭ şi cortegiulŭ se strînse pe bordulŭ Bucentaurului, ale cărui flancurĭ acoperite cu aurŭ făceau sĕ sclipéscă la sóre cununile, arabescurile, sirenele şi animalele fantastice cu care arta veneţiană îi împodobise partea din josŭ.

Bucentaurulŭ era, după cum am spusŭ, o corabiă ciudată, cu forme uriaşe şi servea nu mai la ceremonia acésta.

Bucentaurulŭ dórme de mai bine d'unŭ seculŭ somnulŭ lui din urmă în arsenalulŭ Veneţiei.

După Bucentaurŭ urmau mii de gondole cărora legile Republicei le impuneau deja acea uniformitate posomorită, care s'a păstratŭ chiar după căderea guvernului veneţianŭ şi care uimesce pe streinulŭ ce pĕtrunde pentru întéia óră în Veneţia. In mijloculŭ acestei flotile de luntri, cu desĕvêrşire negre fără celŭ mai micŭ ornamentŭ, bogatulŭ şi colosalulŭ Bucentaur sĕmĕna cu unŭ monstruosŭ înconjuratŭ d'unŭ norŭ de gnomĭ şi stryghi.

(Va urma.)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 12 Iuliu st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	101 25
Rentă de hârtiă 5%	87.90
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	151 19
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127,–
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	115 75
Bonurĭ rurale ungare	104.70
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.70
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104 70
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50
Bonurĭ rurale transilvane	104 90
Bonurĭ croato-slavone	104 —
Despăgubire p. dijma de vină ung.	100.50
Imprumutulŭ cu premiu ung.	122.75
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122 75
Renta de hârtiă austriacă	81 55
Renta de arg. austr.	83.—
Renta de aurŭ austr.	112 25
Losurile din 1860	137.25
Acțiunile băncei austro-ungare	889 —
Act. băncei de creditŭ ung.	284.75
Act. băncei de creditŭ austr.	281.—
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 95
Napoleon-d'orĭ	10.03
Mărcĭ 100 împ. germ.	62 20
Londra 10 Livres sterlinge	126.60

Cursulu pieței Brașovŭ

din 13 Iuliu st. n. 1887

Bancnote românescĭ	Cump.	8 62	Vênd.	8.64
Argint românesc	»	8.55	»	8 60
Napoleon-d'orĭ	»	9 97	»	10.02
Lire turcescĭ	»	11.30	»	11.34
Imperialĭ	»	10.30	»	10.34
Galbenĭ	»	5 89	»	5.93
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	100.—	»	102.-
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	113.—	»	114.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

3505/1887. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy Dragoiu I. Iuon végrehajtatónak Dobra Neculoiu terj. Iuon Dragoiu sz. Braghesiu végrehajtást szenvedö elleni 90 frt. tökekövetelés és összes jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék zernesti kir. járásbiróság területén lévö Almásmezöi határán fekvö az almásmezői 251 sz. tjkvben 398/1. 398/2. 3842. 3843. 3844. 3847. 3848. hrszámak alatt foglalt fekvőkre az árverest 331 frt. ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1887. évi Iulius hó 21-ik napján d. e. 9 órakor Almásmezői község iródájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át végrehajtató vagy kepviselője kivételével készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 188. évi November 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1887. évi Aprilis hó 16-ik napján a kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

Deési, elnök. **Jakab Alajos,** jegyző.

3504/1887. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy Turku Iuon végrehajtatonak Craciuj Iuon és neje végrehajtást szenvedő elleni 150 frt. tőkekövetelés és összes járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék zernesti kir. járásbiroság területén lévö zernesti határán fekvő a zernesti 1017 számu tjkvben 1002. 1003. 1850. 2336/1. 3969/1. 6008. 6246. 11412/1. hrsz. fekvökre 422 frtban, az 1002 hrsz. Siclariu Vladu lakás és haszan elvezeti jogának fentartásával; az 1024 sztjkvben 3434/1. 5037. 5340. 8368 hrsz. a foglalt fekvökre 25 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenti ingatlanok az 1887. évi Iulius hó 20-ik napján d. e. 9 órakor Zernesti község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át végrehajtató vagy képviselője kivitelével készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi November hó 1-én 3333 szám allatt kelt igazságügyministeri rendelt 8 § ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a biróságnal előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1887 évi Aprilis hó 16-ik napján a kir. törvényszék mint tkkvi hatóságnál.

Deési, elnök. **Jakab Alajos,** jegyző,

Mersulŭ trenurilorŭ

Valabilŭ dela 1 Iuniu st. n. 1886.

pe linia **Predealŭ-Budapesta** și pe linia **Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	4.30	—	7.30
Predealŭ (	—	-	—	1.14
Predealŭ (	—	9.12	—	—
Timișŭ	—	9.35	—	1.45
Brașovŭ (		10.12	—	—
Brașovŭ (	7 20		4 01	2.32
Feldióra	7 57	—	4.47	—
Apatia	8 24	—	5 28	—
Augustinŭ	8 47	—	5.59	—
Homorodŭ	9 29	—	6 49	—
Hașfaleu	9 37	—	8 35	—
Sighișóra (	10 53	—	9.02	—
Sighișóra (	11.00	—	9.12	—
Elisabetopole	11 34	—	9 56	—
Mediașŭ	12.03	—	10 37	—
Copșa micĕ	12.26	—	10.59	—
			11.16	
Micăsasa	12.42	—	11.37	—
Blașiu	1.11	—	12.16	—
Crăciunelŭ	1 23	—	12.33	—
Teiușŭ	2.06	—	1.51	—
Aiudŭ	2.27	—	2 .8	—
Vințulŭ de susŭ	2.49	—	2.48	—
Uióra	2 56	—	2 56	—
Cucerdea	3.12	—	3 64	—
Ghirisŭ	3.46	—	4 51	—
Apahida	5.01	—	5 28	Trenŭ de persóne
	5.21	—	5 56	
Clușiu	—	6 01	—	6 37
Nedeșdu	—	6.19	—	6.58
Ghirbĕu	—	—	—	7.14
Aghirișŭ	—	—	—	7.29
Stana	—	—	—	7.56
Huiedinŭ	—	7.12	---	8 18
Ciucia	—	7.41	—	8 58
Bucia	—	—	—	9.15
Bratca	—	—	—	9 34
Vadŭ	—	8.20	—	9 53
Mezö-Telegd	—	8.46	—	10 28
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	10 47
Veneția-Orădii	—	—	Trenŭ de persóne	10.57
Oradia-mare (	—	9.11		11 07
Oradia-mare (	—	9.16	10.50	11.19
P. Ladány	—	10.37	1.33	1.16
Szolnok	—	12.20	4.24	3.29
Buda-pesta	—	2.15	10.05	6 33
Viena (	—	—	2.15	—
Viena (	—	8.00	—	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenŭ de pers.	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	--
Budapesta	7.40	2.—	7.40	6 18	—
Szolnok	11 05	4.05	10.42	9.38	—
P. Ladány	2 02	5.47	2.02	12 02	—
Oradea mare	4.12	7.11	4.78	2.01	—
Venția-Orădii	—	—	—	2 (8	
Fudi-Oșorheiu	—	—	—	2 19	—
Teleagŭ	---	7.33	—	2.41	—
Vadŭ	---	8.04	—	3.24	---
Bratca	—	—	—	3.47	—
Bucia	—	—	—	4.07	—
Ciucia	--	8.58	—	4.33	—
Huiedin	—	9.28	—	5.15	—
Stana	—	—	—	5.33	—
Aghiriș	—	—	—	5.53	—
Gl ărbĕu	—	—	—	6.(5	—
Nedișu	—	—	—	6.20	---
Clușiu (	—	10.31	—	6.38	--
Clușiu (	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	11 19	—	—	—	7.36
Ghiriș	12 33	—	—	—	9.16
Cucerdea (	1.01	—	—	—	9.53
Cucerdea (	1 11	—	—	—	10.—
Uióra	1.18	—	—	—	10.09
Vințulŭ de susŭ	1.05	—	—	—	10.19
Aiudŭ	1 46	—	—	—	10.48
Teiușŭ	2 25	—	—	—	11.55
Crăciunelŭ	2 50	—	—	—	12.34
Blașŭ	3.03	—	—	—	12.52
Micăsasa	3.35	—	—	—	1.34
Copșa mic.	4.01	—	—	—	2.13
Mediașŭ	4 20	—	—	—	2.46
Elisabetopole	4.55	—	—	—	3.31
Sigișóra	5 42	—	—	—	4 32
Hașfaleu	6 01	—	—	—	5.02
Homorod	7.27	—	---	—	6.53
Augustinŭ	8.08	—	—	—	7.43
Apatia	8.36	—	—	—	8 23
Feldióra	9 06	—	—	—	9.02
Brașovŭ (	9.46	5.37	—	—	9.52
Brașovŭ (	—	—	1.55	—	—
Timișŭ	—	6.20	2.53	—	---
Predealŭ (	—	6.47	—	—	- -
Predealŭ (	—	11.30	3.28	—	—
Bucurescĭ	—	—	9.35	—	—

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.	Trenŭ de persóne
Teiușŭ	11.24	—	3.00
Alba-Iulia	11.59	—	3 59
Vințulŭ de josŭ	12.30	—	4.23
Șibotŭ	1.01	---	4.51
Orăștia	1.32	—	5.18
Simeria (Piski)	2 32	—	6 15
Deva	2 52	—	6.35
Branicĭca	3.23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.28
Gurasada	4 08	—	7.40
Zam	4.25	—	8.11
Soborșin	5 30	—	8.46
Bĕrzova	6.27	—	9.33
Conopŭ	6.47	—	9.53
Radna-Lipova	7.28	—	10 27
Paulișŭ	7.43	—	10.42
Gyorok	7.59	—	10.58
Glogovațŭ	8.28	—	11 25
Aradŭ	8.42	9.17	12.31
Szolnok (	—	2 32	4.59
Szolnok (	—	—	5.12
Budapesta	—	—	8.20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiușŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	12.10	—
Budapesta	8.20	9.05	—
Szolnok (	11.20	12.41	—
Szolnok (	11.35	5.45	--.
Aradŭ	4.30	6.—	—
Glogovațŭ	4 43	6.13	—
Gyorok	5 07	6.38	—
Pauliș	5.19	6.51	—
Radna-Lipova	5 41	7.10	—
Conopŭ	6 09	7.37	—
Bĕrzova	6.28	7.55	—
Soborșin	7 25	8.42	—
Zam	8 01	9.12	—
Gurasada	8 34	9.41	—
Ilia	8 55	9. 8	—
Branicĭca	9.19	10.17	—
Deva	9 51	10 42	- -
Simeria (Piski)	10.35	11 07	—
Orăștiă	11.11	11.37	—
Șibotŭ	11.43	12.—	—
Vințulŭ de josŭ	12 18	12.29	--.
Alba-Iulia	12 36	12.46	—
Teiușŭ	. 1.29	1.41	—

Aradŭ-Timișóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenu mixt
Aradŭ	5.48	—	6.05
Aradulŭ nou	6.19	—	6.33
Németh-Ságh	6.44	—	6.58
Vinga	7.18	—	7.29
Orczifalva	7.47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timișóra	9.02	—	9.08

Simeria (Piski) Petroșenĭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	—	—	2.4·
Streiu	—	—	3.25
Hațegŭ	—	—	4 16
Pui	—	—	5.11
Crivadia	—	—	5.58
Banița	—	—	6 4·
Petroșenĭ	—	—	7.12

Timișóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timișóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6.32
Vinga	8.15	—	7.02
Németh-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8.01
Aradŭ	9.27	—	8 17

Petroșenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Petroșenĭ	—	—	6.10
Banița	—	—	6.53
Crivadia	—	—	7 37
Pui	—	—	8.20
Hațegŭ	—	—	9.01
Streiu	—	—	9.52
Simeria	—	—	10.31

Tipografia *ALEXI* Brașovŭ. Hârtia din fabrica lui Martin Kopony, Zernescĭ